

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 150/2020-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditsša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] [REDAKČNÝ ZNAČENIE] [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Kuročkom, Obchodná 2, Michalovce, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci prešetrenia privatizácie Obvodného zdravotného strediska [REDAKČNÝ ZNAČENIE] na základe privatizačného projektu č. 2223 schváleného rozhodnutím vlády Slovenskej republiky č. 858/2000 z 25. októbra 2000 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, sťažnostná argumentácia a návrh rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. septembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] [REDAKČNÝ ZNAČENIE] [REDAKČNÝ ZNAČENIE] [REDAKČNÝ ZNAČENIE]

ktorá nereagovala na jeho ďalší opakovaný podnet, došlo teda k porušeniu jeho v bode 1 uvedených práv. Ďalej sťažovateľ nesúhlasí s tvrdeniami krajskej prokuratúry, ktoré podľa jeho názoru neodôvodnila. Z tohto dôvodu vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti podrobne opisuje zo svojho pohľadu priebeh privatizácie, s výsledkom ktorej nebol spokojný aj preto, lebo táto vyústila do súdnych konaní, v ktorých sťažovateľ nebol úspešný.

5. Na základe už uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto nálezom rozhodol:

„1. Základné ľudské práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 46 ods.(1) a čl. 48 ods.(2) Ústavy Slovenskej republiky v spojení a čl. 6 ods. (1) Medzinárodného Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, boli Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky iným zásahom porušené.

2. Ústavný súd SR ruší iný zásah Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a jej prikazuje obnoviť stav pred porušením základných ľudských práv a slobôd sťažovateľa a prikazuje jej konať vo veci prešetrenia Privatizácie Obvodného zdravotného strediska [REDAKOVANÉ], na základe privatizačného Projektu číslo 2223 schváleného Rozhodnutím Vlády SR č.858/2000 zo dňa 25.10.2000 podľa výstupného formulára č. F1(A)5 a uzavretej Kúpnej zmluvy o predaji s FNM SR č. 2068/2001 v zmysle osobitných predpisov.

3. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania pre JUDr. M.K. v celkovej sume 415,51,-Eur. s DPH (štyristopäťnásť eur a päťdesiatjeden centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Relevantné ustanovenia právnych prepisov

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

10. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

14. Podľa § 33 ods. 1 písm. d) zákona o prokuratúre prokurátor neprihliada na podanie, ktoré je v poradí tretím alebo ďalším podnetom v tej istej veci, ak nadriadený prokurátor nerozhodne inak.

15. Podľa § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre o skutočnosti, že na podanie sa neprihliada, netreba jeho podávateľa upovedomiť.

16. Podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet sa vybavuje iba vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti alebo ak tak rozhodne nadriadený prokurátor. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a každý ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

17. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

18. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva a sťažovateľ to sám aj tvrdí, že podal generálnej prokuratúre ďalší opakovaný podnet. Uvedené bezpochyby vyplýva aj zo samotného textu ďalšieho opakovaného podnetu z 20. mája 2019, ktorého kópiu sťažovateľ priložil k ústavnej sťažnosti ako jej prílohu.

19. Ako z citovaného § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre vyplýva, ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a každý ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov. Takýto ďalší opakovaný podnet sa vybavuje iba vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Zároveň z § 33 ods. 1 písm. d) a § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre vyplýva, že prokurátor neprihliada na podanie, ktoré je v poradí tretím alebo ďalším podnetom v tej istej veci, ak nadriadený prokurátor nerozhodne inak, a o tejto skutočnosti nie je potrebné podávateľa upovedomiť.

20. Ústavný súd konštatuje, že postupom generálnej prokuratúry nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (právo na inú právnu ochranu) iba na základe tej skutočnosti, že generálna prokuratúra nereagovala a neupovedomila sťažovateľa o spôsobe vybavenia jeho ďalšieho opakovaného podnetu za situácie, keď táto zákonná možnosť postupu vyplýva generálnej prokuratúre priamo zo zákona. V ďalšom opakovanom podnete z 20. mája 2019 sťažovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti a iba ním reagoval na tvrdenia krajskej prokuratúry, s ktorými nesúhlasí. Pokiaľ ide o namietané porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (právo na spravodlivé konanie), ústavný súd zdôrazňuje, že na postup prokuratúry v netrestných veciach nie je možné tento článok aplikovať.

21. Napadnutým postupom generálnej prokuratúry zároveň nedošlo ani k porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy (právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov), pretože generálna prokuratúra, ktorá postupovala v súlade so zákonom o prokuratúre, sa ani nedostala do žiadneho omeškania, nemala povinnosť upovedomiť sťažovateľa o tom, že na jeho ďalší opakovaný podnet neprihliada, teda k žiadnemu zásahu do základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy z jej strany nedošlo.

22. Ústavný súd v uznesení č. k. I. ÚS 472/2017-8 z 20. septembra 2017 (ďalej len „uznesenie ústavného súdu“), na ktoré sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje, uviedol, že súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), a tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť.

23. V uznesení ústavného súdu bolo tiež zdôraznené, že súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) vyhovel (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06), t. j. za porušenie základného práva na inú právnu ochranu nemožno považovať samu osebe skutočnosť, že prokuratúra podnetu, resp. opakovanému podnetu nevyhoví podľa predstáv jeho pisateľa (napr. I. ÚS 38/02, II. ÚS 358/06, IV. ÚS 28/06 atď.).

24. Ústavný súd uvádza, že súčasťou základného práva na inú právnu ochranu takisto nie je právo sťažovateľa, aby generálna prokuratúra opakovane odpovedala na jeho ďalšie a ďalšie opakované podnety týkajúce sa tej istej veci, v ktorých sťažovateľ neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktorých obsah je navyše nejasný a nezrozumiteľný (podobne ako v ústavnej sťažnosti opísaný priebeh privatizácie). Šikanózný výkon práva totiž nepožíva ústavnú ochranu.

25. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že medzi postupom generálnej prokuratúry a namietaným porušením sťažovateľom v bode 1 označených práv neexistuje žiadna príčinná súvislosť, a teda k porušeniu týchto práv sťažovateľa nemohlo dôjsť. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (bod 17).

26. Ústavný súd zistil, že v konaní pod sp. zn. III. ÚS 22/2020 bola uznesením z 21. januára 2020 odmietnutá ako zjavne neopodstatnená ďalšia ústavná sťažnosť, ktorou sťažovateľ napadol priebeh a výsledok konania o totožnom opakovanom podnete z 20. mája 2019 adresovanom generálnej prokuratúre, v ktorom vyjadril nespokojnosť s vybavením svojho podnetu „*vo veci sp. zn. Kc 95/16/8800-10 zo dňa 23.08.2016*“, aj keď sa ústavná sťažnosť týkala inej časti odpovede generálnej prokuratúry na vybavenie podnetu.

27. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu